

încurcături și de ispite în viața lui și nu se mai poate gândi la darurile lui Dumnezeu; nu le cunoaște și nu au loc în el. De aceea este nevoie de duhovnic, ca să ne poată ajuta și călăuzi spre această porțiță prin care poți lua legătura cu Tatăl ceresc. Părintele duhovnic, prin

harul preoției, ne dezleagă de păcate și ne face apti să ne apropiem de esența vieții, care este Dumnezeu.

Sursa: **Părintele Sofian**, *Smerenia și dragostea, însușirile trăirii ortodoxe*, Editura Doxologia

PROGRAMUL LITURGIC

Luni 22 iunie	08:00	Ceasurile și Sfânta Liturghie → Sfântul Ierarh Grigorie Dascălul, mitropolitul Țării Românești
Marți 23 iunie	18:00	Vecernia și Litia
Miercuri 24 iunie	08:00	Utrenia și Sfânta Liturghie → Nașterea Sfântului Proroc Ioan Botezătorul → Sânzienele sau Drăgaica
Sâmbătă 27 iunie	18:00	Vecernia și Litia
Duminică 28 iunie	08:00	Utrenia și Sfânta Liturghie Ap. Romani 5, 1-10; Ev. Matei 6, 22-33; glas 2 → Duminica a 3-a după Rusalii (Despre grijile vieții) → Aducerea moaștelor Sfinților Mucenici doctori fără de arginți Chir și Ioan; → Săfntul Mucenic Papias

*Slujbele se transmit **ÎN DIRECT** prin intermediul site-ului nostru: sfantul-ilie.ro

Pentru versiunea digitală și extinsă a buletinului abonați-vă pe sfantul-ilie.ro.
Strada Doamnei, nr. 18, Sector 3, Capitală

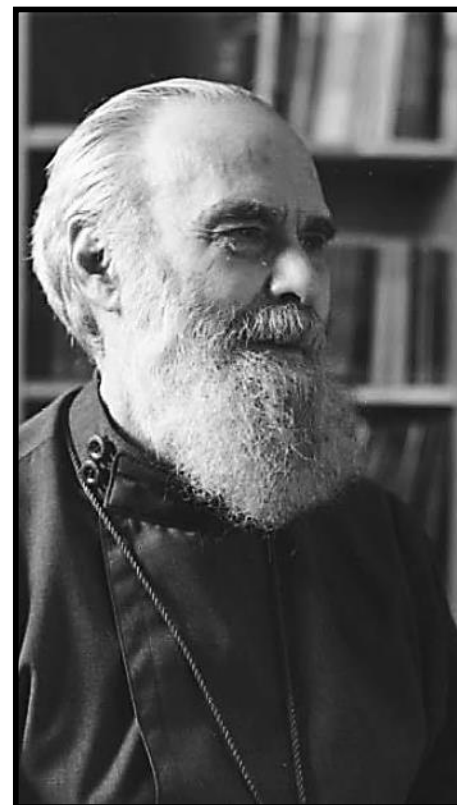
BULETINUL PAROHIEI

SFÂNTUL ILIE - HANUL COLȚEI

„Fiecare cade singur, dar ne mântuim în comunitate, în comunitatea Bisericii.”

– Sfântul Ciprian al Cartaginei

Nr. 344 / 21 iunie 2020

MITROPOLIT
ANTONIE DE SUROJ

1914 – 2003

SĂ INTRĂM ÎN VIAȚA CEA NOUĂ

A ne împărtăși cu Sfintele Taine înseamnă să cerem Domnului a Se uni cu noi nu numai în suflet, ci chiar în trupul nostru, astfel încât viața Sa să devină viața noastră și viața noastră să devină viața Lui. Iată de ce, de multe ori, atunci când, după ce ne împărtășim, săvârșim faptele întunericii, Îl tragem și pe Dumnezeu oarecum cu forța și într-un chip dureros după noi, pe același drum pe care, în zilele Patimilor, El a fost dus la Răstignire, la suferință și ocară. Trebuie să ținem minte aceasta.

În același timp, dorim să primim o viață nouă, îmbelșugată, ce ne este dăruită cu adevărat atunci când Domnul vine spre noi pentru a ne uni cu El, căci viața veșnică ne cucerește și pătrunde în noi. Or, noi primim rău acest dar al

vieții; vrem să trăim o viață fără griji, fără să ne asumăm neajunsurile. Dar această viață veșnică are un aspect tragic: ea poate fi greu de purtat și nu e neapărat un izvor de veselie.

Pe de-o parte, ne implicăm în viața veacului ce va să vină, dar numai în măsura în care această viață se ancorează în noi, numai dacă ne îndepărtăm de lucrările răului, dacă respingem influența întinericului, a stricăciunii, a morții, dacă ne îndepărtăm de acestea în mod conștient, printr-un efort de voință și fără compătimire față de noi înșine și față de slăbiciunile noastre; și dacă, în plus, adoptăm în viața pământească o conduită insuflată de Evanghelie – adică departe de tot ce ar putea să o întineze – și închinată rugăciunii.

Pe de altă parte, noi ne rugăm Domnului să Se unească cu noi, să asume toată povara vieții noastre și să o poarte împreună cu noi. De aceea trebuie să fim pregătiți să luăm asupra noastră destinul Fiului lui Dumnezeu Celui Întrupat, să fim de partea Cerului, a lui Dumnezeu, a Adevărului, cu toate consecințele care pot decurge din aceasta.

În primul rând, e lupta din lăuntrul nostru cu minciuna și cu puterile morții care sălășluiesc în

noi, apoi străduința de a apăra cauza adevărului dumnezeiesc, a tainei Împărăției lui Dumnezeu, a iubirii dumnezeiești pe pământ, în relațiile dintre oameni. Iar când vom fi chemați la o jertfă oarecare, să ne oferim pe noi înșine drept jertfă.

În sfârșit, să fim pregătiți, oricât ne-ar costa, ca în numele Domnului și al adevărului Său, să fim respinși, excluși, să devenim străini în ochii celor care, în mod conștient sau nu, se răzvrătesc împotriva acestui adevăr. Pentru toate aceste rațiuni, atunci când ne pregătim să ne împărtășim cu Sfintele Taine, ne vom concentra toată atenția ca să venim la spovedanie cu conștiința trează, renunțând la orice minciună, la tot ce ne înrobește, pentru a fi pregătiți ca, după ce ne-am spovedit și ne-am unit cu Hristos, să intrăm într-o viață nouă, oricât ne-ar costa aceasta.

Dacă vom face așa, atunci darul Sfintei Împărtășanii, unirea cu Hristos, sălășluirea harului Duhului Sfânt în noi, aceste relații noi, inexprimabile, ce se vor crea între noi și Părintele ceresc, iar prin El cu toți oamenii, își vor aduce roadele.

În caz contrar, vom fi îngrijorați și neliniștiți pentru că ne vom simți lipsiți de ajutor și de

putere, cu toate că ne-am apropiat de Dumnezeu; iar aceasta nu pentru că Dumnezeu nu ne acordă ajutorul Său sau pentru că puterile ne părăsesc, ci pentru că noi am risipit darul lui Dumnezeu în uscăciunea pustiitoare a vieții.

Acum să intrăm cu bucurie în viața cea nouă, atât cei ce urmează să se împărtășească, precum și cei ce încă veghează în așteptarea acestei biruințe și bucurii de nedescris, și să trăim așa încât prin noi cerul să fie prezent pe pământ, iar Împărăția lui Dumnezeu sălășluită în lăuntrul nostru să cucerească tot ce ne înconjoară, de la lucrurile cele mai mărunte până la cele mai mari. Amin!

Sursa: **Mitropolit Antonie de Suroj**, *Taina iertării, taina tămăduirii*, Editura Reîntregirea, 2014

ARHIMANDRIT SOFIAN BOGHIU

1912 - 2002

SPOVEDANIA

**Dacă nu avem un duhovnic,
înseamnă că nu suntem buni
creștini?**

Când suntem bolnavi, avem nevoie de doctor. Dar, bolnavi fiind, putem fi încăpățânați și să nu mergem la doctor. Doctorul stă și te așteaptă sau nici nu știe că ești bolnav, și tu zaci în păcatele tale, în durerile tale. Cam așa este și cu această stare. Adică noi avem nevoie de spovedanie ca să ne descărcăm de balastul păcatelor și al greșelilor noastre. Uneori avem nevoiea aceasta încât o spunem cuiva. Îi spunem ce ne apasă unui prieten sau unei prietene. Persoana respectivă ne ascultă, poate ne mângâie sau ne încurajează cu un cuvânt, însă noi rămânem tot așa, cu această povară care atârână de ființa noastră. Dacă îi spui însă unui duhovnic amarul tău, pe lângă faptul că el te ascultă și te sfătuiește ceva, el te dezleagă, adică ridică păcatele de la tine și nimicește povara. Și n-o face el, căci n-avem noi puterea aceasta, ci Hristos, Care e prezent, e de față la orice spovedanie, lângă orice persoană care se spovedește. El iartă și binecuvintează și ușurează această povară.

Așa încât, dacă cineva nu se spovedește, este paguba lui. El rămâne încărcat și aceste încărcături îl fac să fie împietrit cu inima la rugăciune. El este foarte expus să cadă în fel de fel de